

Dosarul nr. 2ra-1327/18

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (judecător L. Grădinari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecători I. Grosu, A. Garbuz și A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iurie Gruzin,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Violeta Muntean
împotriva lui Iurie Gruzin cu privire la majorarea cuantumului pensiei de
întreținere pentru copilul minor și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care
apelul declarat de Iurie Gruzin, prin intermediul avocatului Veaceslav Lupacescu,
a fost respins, iar hotărârea din 30 octombrie 2017 a Judecătoriei Drochia, sediul
Central – menținută,

c o n s t a t ă :

La 25 ianuarie 2016, Violeta Muntean a depus o cerere de chemare în
judecată (f.d. 2-3) împotriva lui Iurie Gruzin cu privire la majorarea cuantumului
pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX până la suma de 920 de lei
lunar.

În motivarea acțiunii, Violeta Muntean a relatat că la 20 octombrie 2001, de
către Oficiul stării civile Drochia a fost înregistrată căsătoria sa cu Iurie Gruzin, de
care a divorțat la 25 martie 2009, iar la XXXXX, s-a născut copilul lor, XXXXX.

A indicat că prin hotărârea din 30 ianuarie 2009 a Judecătoriei Drochia, Iurie
Gruzin a fost obligat să plătească pensia de întreținere a copilului minor XXXXX
în sumă de 490 de lei lunar până la atingerea de către acesta a vârstei majoratului.

A invocat că situația sa materială s-a înrăutățit, suma de 490 de lei nefiind suficientă pentru întreținerea copilului minor, care se îmbolnăvește des și frecventează lecții suplimentare de limbă străină.

A precizat că Iurie Gruzin activează în calitate de întreprinzător în or. Drochia, situația sa materială fiind suficient de favorabilă.

Prin hotărârea din 30 octombrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Central (f.d. 114-116), acțiunea înaintată de Violeta Muntean a fost admisă parțial. S-a majorat pensia de întreținere pentru copilul minor XXXXX până la suma de 910 lei lunar, care urmează a fi încasată în beneficiul Violetei Muntean, din contul lui Iurie Gruzin până la atingerea de către XXXXX a vârstei majoratului. S-a încetat procedura executorie în baza încheierii din 07 noiembrie 2011 a Judecătorei Drochia. S-a încasat în beneficiul statului, din contul lui Iurie Gruzin, suma de 327, 6 lei cu titlu de taxă de stat. S-a încasat în beneficiul Violetei Muntean, din contul lui Iurie Gruzin, suma de 1 963, 49 cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 29 noiembrie 2017, Iurie Gruzin a declarat, prin intermediul avocatului Veaceslav Lupacescu, apel (f.d. 119) împotriva hotărârii din 30 octombrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Central.

Prin decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți (f.d. 138-141), apelul declarat de Iurie Gruzin, prin intermediul avocatului Veaceslav Lupacescu, a fost respins, iar hotărârea primei instanțe – menținută.

La 30 aprilie 2018, Iurie Gruzin a declarat recurs (f.d. 149-150; 158) împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea integrală sau parțială a acesteia și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului, Iurie Gruzin a invocat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, iar circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

A explicat că nu are un venit stabil și nu este întreprinzător, așa cum a declarat Violeta Muntean, cu toate acestea, întotdeauna contribuie, în limitele posibilităților sale, la întreținerea lui XXXXX.

A specificat că nu deține bunuri imobile, pe când Violetei Muntean îi aparține cu drept de proprietate un apartament în Federația Rusă.

A arătat că are la întreținere un alt copil minor, cât și mama sa bolnavă.

A notat că potrivit Biroului Național de Statistică, în sate minimul de existență pentru copiii cu vârsta cuprinsă între 7 și 17 ani în anul 2015 a fost de 1 823, 8 lei, ceea ce înseamnă că este exagerată obligarea sa de a plăti pensia de întreținere a copilului în sumă de 920 de lei lunar.

Consideră că este în stare să plătească pensia în sumă de 450 de lei lunar.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă în redacția în vigoare la data relevantă speței, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că Iurie Gruzin a recepționat decizia integrală a instanței de apel la 20 martie 2018 (f.d. 144).

Astfel, este în termen recursul declarat la 30 aprilie 2018.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Iurie Gruzin împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan contra Armeniei* din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză și că acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibil recursul declarat de Iurie Gruzin.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Iurie Gruzin se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton